

[Friis-Skotte.]

højtærede Ministers Side, idet bl. a. mit Parti enstemmigt gennem Samarbejdsudvalget har meddelt ham, at et Forslag om at lukke Thyborøn mod Vest uden at give Adgang til, at Sejlads kan foregaa ud og ind af Fjorden, ikke kan opnaa vort Partis Støtte, ligesom jeg har forstaaet, at et saadant Forslag heller ikke har mødt ublandet Tilslutning inden for de øvrige Rigsdagspartier. Mit Parti er bl. a. imod, at man ved en Dæmning lukker for den Skibsfart, som nu i mere end to Menneskealdr, siden 1868, uafbrudt har eksisteret mellem Vesterhavet og Limfjorden, og som de 6 Limfjordsbyer Vest for Aalborg er vokset op paa og har ofret Kapital paa ved Havneanlæg og meget andet, og at man nu vil henvise dem til at gaa Skagen rundt og faa deres Skibsfartsrejser forlænget med fra 155 til 235 Sømil.

Den højtærede Minister henviser til, at der bag Forslaget om Lukning af Limfjorden ved en Dæmning mod Vest staar et meget stort Flertal, op imod 19 af Kommissionens 21 Medlemmer. Dette er rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at kun et Mindretal, 8 af disse 19, vil nøjes med en Dæmning alene. Af de øvrige 11 Medlemmer ønsker de 5, Repræsentanter for Thyborøn, Agger og Limfjordsbyerne samt Professor Schönweller fra det tekniske Udvalg, ved en Skibsfartssluse og en Gennemstrømningsluse i Dæmningen at bevare Thyborøn By og Havn og Skibsfarten paa Limfjorden, og de motiverer deres Forslag paa følgende Maade:

Ved Gennemførelsen af deres Forslag bibeholdes den nuværende Tilstand i videst muligt Omfang, derunder Thyborøn By og Havn med tilhørende Anlæg og Virksomheder, og Konsekvenserne for Erhvervene i Limfjordsbyerne bliver de mindst mulige. Ved Sammenligning med Forslaget om Lukning maa det erindres, at der til Udgifterne ved dette Forslag maa lægges betydelige Beløb til Erstatning for Ejendomme, Erhvervstab o. lign., som formentlig ikke vil kunne undgaas, selv om Staten ikke har nogen juridisk Forpligtelse til at udrede nogen saadan Erstatning. Thyborøn By skal evakueres, men de Beløb, der er regnet med som Ejendomsskyldværdi, er langt fra tilstrækkelige; den nødvendige Forhøjelse af Værdierne kan dog først fastslaaes, naar Flytningen skal finde Sted. Betydelige Værdier i Thyborøn, saasom Havneanlæg, Jernbaneanlæg, Isværket og andre industrielle Virksomheder, maa afskrives, og man mister en værdifuld Til-

flugtshavn under urolige Vejrforhold for saavel de søgaaende Kuttere som for Baade fra de nærmest liggende Kystpladser samt et værdifuldt Støttestøttepunkt for Redningsbaadens Virksomhed.

For de vestlige Limfjordsbyer vil alt, hvad der er kommet ind vestfra gennem Fjorden, blive belastet med en Fragtstigning, der af Byerne selv er anslaaet til 1 Mill. Kr. om Aaret. Hertil kommer, at ogsaa Besejlingen østfra vil blive forringet paa Grund af forøgede Isvanskeligheder, hvilket vil medføre Tab. Den Tanke at yde Byerne en Erstatning ved at forbedre Besejlingsmulighederne østfra ved større Vanddybde og ved at stille kraftigere Isbrydere til Raadighed kan ikke tilfredsstille Byerne, og Gennemførelsen af den vil medføre meget betydelige Udgifter for disse.

Naar henses til alle disse Forhold, bliver Forskellen, hævdes det, i Udgifterne ved en Dæmning alene og de fems Forslag ikke saa stor, at den kan begrunde et saadant Indgreb, som Gennemførelsen af den lukkede Dæmning vil medføre i en saa stor Egnens Udvikling. Ud over Erstatningerne er der Forhold, som ikke kan udregnes i Penge, f. Eks. den Usikkerhed for Erhvervs livet, der vil opstaa i de paagældende Byer, og som let kan skabe Stagnation eller endog Tilbagegang.

Fire andre Medlemmer, nemlig 2 socialdemokratiske Folketingsmænd, en konservativ Landstingsmand og Borgmesteren for Aalborg, gaar ind for Tanken om at anlægge en Skibsfartskanal fra Bunden af Hanstholm Havn til Lønnerup Fjord i Nærheden af Thisted, hvorigennem Skibsfarten mellem Vesterhavet og Limfjorden kan afvikles. Grunden hertil er en vis Usikkerhed inden for det tekniske Udvalg, dels, som Ministeren nævnte det, med Hensyn til, om man virkelig kan opnaa en Tilsanding ud for Thyborøn By og dermed en Beskyttelse for denne, dels med Hensyn til Bundforholdene, hvor de to store Moler tænkes anlagt, med andre Ord, om man ved Anlægget af en Skibsfartssluse og Gennemstrømningsluse ved Thyborøn med de to lange Moler ud i Havet virkelig opnaar en varig Ordning til Beskyttelse af Thyborøn Havn og By og Skibsfarten mellem Vesterhavet og Limfjorden.

De fire Medlemmer motiverer deres Forslag om Hanstholmskanalen paa følgende Maade. De mener, at der samtidig med Anlægget af Dæmningen ved Thyborøn bør anlægges en Skibsfartskanal mellem Hanstholm og Limfjorden, idet man først derved opnaar den teknisk set bedste og i